

چیرۆکی پێغه مبه ران

چیرۆکی ههزرهتی موسا

(سلاوی خواي لیبیت)

6

نووسهر : كه مال سهید

وهه رگپیرانی : ئازاد عه بیاس گلیجائی

وێنه : هه سه نێیین و ته ییه عه بدوللا

ناوى كىتىپ: چىرۆكى ھەزرەتى موسا(سلاوى خىلى لىيىت)

ناوى نوومەر: كەمال مەيد

وەرگىرانى: ئازاد ەبباس گىجالى

وېنە: ھەسەنىيىن و تەيىبە ەبدوللا

نۇبەتى چاپ: دووھ/2022

چاپ: ناوھندى پىنوۋىن

تېراژ: 1000 دانە

ژېنك (ISBN): 978-9922-626-65-9

ژمارەى سپاردن: لە بەرپۆھەرايەتتى گشتى كىتبخانە گشتىيەكان

ژمارە (1332) كى سالى (2018) كى پى دراوھ.

مافى لەچاپدانەوھى پارىژراوھ بۇ ناوھندى پىنوۋىن®

ناوھندى پىنوۋىن

07701932749 - 07501289889

hakem1423@yahoo.com

renwen2009@yahoo.com

سلىماتى - بازارى لاوبارىك - نوۋمى يەكەم
بەرامبەر كاسۇمۇل - دوكانى إمارة (۲۶)

All Rights Reserved

© Al-Buragh for Children's Culture

جميع الحقوق مسجلة لدار البوران لثقافة الأطفال ©

www.alburagh.com Email: info@alburagh.com

چیرۆکی پێغه مبه‌ران

چیرۆکی هه‌زه‌تی موسا

(سلاوی خوای لیییت)

نووسهر : كه‌مال سه‌پد

وه‌رگیرانی: ئازاد هه‌بیاس گلیجالی

وێنه: هه‌سه‌نئین و ته‌یه‌یه‌ هه‌بدوللا

حه زره تی موسا (سلاوی خوی لیبت)

نه وه کانی هه زره تی یه عقوب (سلاوی خوی لیبت) له میسر ده ژیان.. له میژوودا به (نه وه کانی ئیسرائیل) ناسراون.. دوا ی تپه پینی ده یان سال، نه وه کانی هه زره تی یه عقوب (سلاوی خوی لیبت) بوون به گه لیک ی زۆر..

خه لکی چاکه ی هه زره تی یوسفیان (سلاوی خوی لیبت) له بیر چوو یه وه.. فیرعه ونه کانی میسر سته میان له نه وه ی ئیسرائیل ده کرد..

نه وه ی ئیسرائیلش پشت به پشت مزگینی پرگار بوونیان له ده ست فیرعه ون پیدرا بوو.. کاهینه کانیش به فیرعه ونیان گو تبوو: له ناو نه وه کانی ئیسرائیلدا کوریک دپته دنیا، نه وه کوره حکومه ته که ی تو ده پروو خیتیت!..

پرووباری نیل

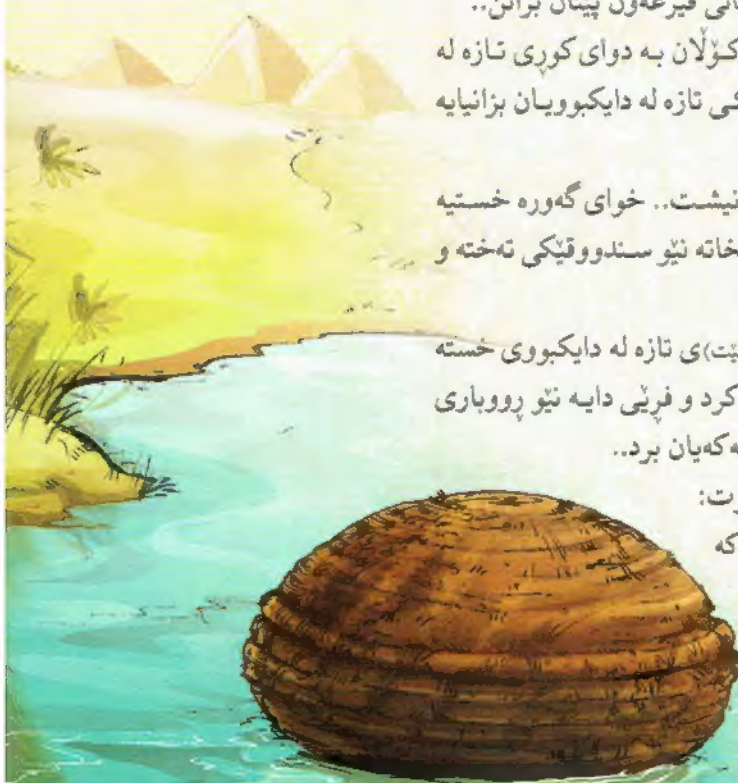
ویستی خوی گه و ره وابوو موسا (سلاوی خوی لیبت) له دایک بییت.. نه وه مامانه ی به دیار دایکی هه زره تی موسا (سلاوی خوی لیبت) وه دانیشبوو، له دل وه موسا (سلاوی خوی لیبت) ی تازه له دایک بووی خوش ویست.. بۆیه دلنیایی دا به دایکی هه زره تی موسا و پتی وت: بیخه م به من لای هیچ که سیک نالیم کورپان بووه.. ناهیلیم شو فاره کانی فیرعه ون پیتان بزائن..

شو فاره کانی فیرعه ون کۆلان به کۆلان به دوا ی کوری تازه له دایک بوودا ده گه ران.. به هه ر کورپکی تازه له دایک بوویان بزانیاه ده یانبرد و ده یانکوشت..

دایکی هه زره تی موسا ترسی لئ نیشته.. خوی گه و ره خسته دلپه وه که موسا (سلاوی خوی لیبت) بخاته ئیو سندوو قیکی ته خته و بیخانه ئیو پرووباری نیله وه..

دایکی موسا، موسا (سلاوی خوی لیبت) ی تازه له دایک بووی خسته ناو سندوو قیکه وه و جوان کونپری کرد و فرپی دایه ئیو پرووباری نیله وه.. شه پۆلی پرووباره که سندوو قه که یان برد..

دایکی موسا به که چیک ی خوی گوت: رۆله له دووره وه چاودیری سندوو قه که بکه، بزانه ناو بۆ کوئی ده بات؟!..

کۆشكى فيرعون

شەپۇلى ئاۋ سىندوۋقە كەي لاي كۆشكى فيرعون لادا.. خاتوو ئاسىيە رۇنى فيرعون گۈيى لە دەنگى مىنداللىكى ساۋا بوو، كە لە نىو سىندوۋقە كەۋە دەھانە دەرەۋە..

خاتوو ئاسىيە بە پاسەۋانلىكى وت: ئەو سىندوۋقەم بۇ يېتە!..

دوای ئەۋەي سەرى سىندوۋقە كەي لادا، بىنى كۆرپىكى تازە لە دايكېۋى زۆر شىرىن و جوانى تېدايە..

فيرعون چاۋى بە كۆرە بېچكۇلانى كە كەوت و دلى پېرو لە رق و كىنە بۇي.. بە پاسەۋانە كانى وت: سەرى لە لاشەي جيا بېكەنەۋە و بېكۇن!..

بە لām خاتوو ئاسىيە نەيھىشت و وتى: ﴿قُرْتُ عَيْنِي وَلَكَ لَا تَقْتُلُوهُ عَسَى أَنْ يَبْعَثَنَا وَتَجِدْهُ وَاكْفُ الْقَصص: ۹ واتە: ھىۋادارم بېتە مايەي خوشحالى و چاۋروۋنى بۇ منىش و بۇ تۇيش، مەيكۇن، بەلكو لە ئايندەدا سوۋدماڭ پى بېگەيەنيت، يان دەيكەينە كۆرى خۇمان.

مىندالە كە دەرگيا.. خاتوو ئاسىيە مىندالە كەي لە باۋەش گرت..

خاتوو ئاسىيە بانگى دەيان رۇنى شىردەرى كرد، بۇ ئەۋەي مەمكى خۇيان بە موسا(سلاۋى خۋاي لىيىت) بدەن و تېرى بېكەن، بە لām موسا(سلاۋى خۋاي لىيىت) شىرى ھىچيانى نەخوارد..

گەرانهۋە بۇ باۋەشى دايك

خوشكە كەي موسا ھات و ئەو دىمەنەي بىنى كە موسا(سلاۋى خۋاي لىيىت)ى براى مەمكى ھىچ يەك لەو ژنانە ناگرى و لە تاۋ برسېتىش ھەر دەگرى!.. بۇيە وتى: ﴿هَلْ أَذِلُّكُمْ عَلَىٰ أَهْلِ بَيْتٍ يَكْفُلُوهُمْ لَكُمْ وَهُمْ لَهُ نَاصِحُونَ﴾ القصص: ۱۲ واتە: ئايا ناۋنىشانى مالېكتان پى بلىم كە ئەو مىندالەتان بۇ بەخىۋ بېكەن، دلسۆز و مېھرەبانىش بن بۇي؟.

كىزە كە گەرپايەۋە بۇ لاي دايكى و پروداۋە كەي بۇ گېرايەۋە.. دايكى زۆر بە پەلە بەرەو كۆشك كەۋتەرى، بە لām ۋاي پىشاندا كە ئەم مىندالە نانا سىت و ھەرگىز نەيدىۋە..

بۇ ئەۋەي گومانىشى لى نەكەن وتى: مەن يە پارە و بە كرى شىر بەم مىندالە دەدەم!..

دايكى موسا، موسا(سلاۋى خۋاي لىيىت)ى لە باۋەش گرت.. موسا(سلاۋى خۋاي لىيىت) مەمكى دايكى مژى و تېر شىرى خوارد.. خاتوو ئاسىيە ئۇخۇرنى ھات و دلخۇش بوو..

خاتوو ئاسىيە بە دايكى موساى گوت: مەن تۆ بە كرى دەگرم و پارەت پى دەدەم، بۇ ئەۋەي شىر بەم مىندالە بدەيت!..

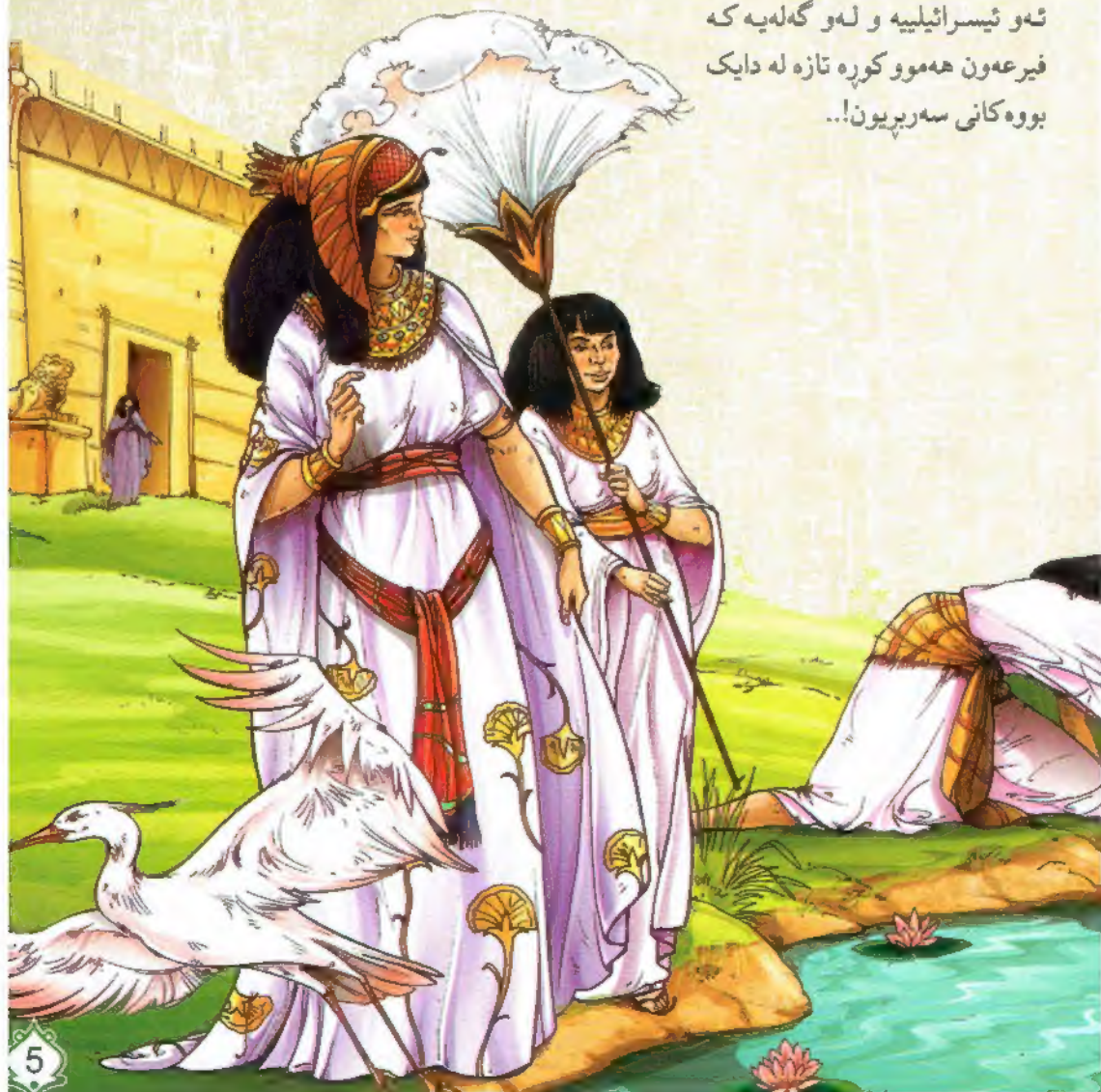

دایکی موسا وای پیشاندا که له بهر پاره شیر بهو منډاله دهدا.. بهو چوره خوی گه وره موسا (سلاوی خوی لیت) ی گه پرانده وه بۆ نئو مال و باوهشی دایکی خوی.. دایکی حه زه تی موساش هینده ی تر پروا و متمانه ی به خوی گه وره پته و بوو..

له نئو کۆشکدا

موسا (سلاوی خوی لیت) ماوه ی شیرخواردنی تیپه راند و گه وره بوو.. گه راپه وه بۆ نئو کۆشک.. له ناو کۆشکدا گه وره بوو.. بوو به لاویکی به هیز و خوش رفتهار.. دلی پرپوو له خوشه ویسی و به زه یی به رامبه ر هه ژاران و لیقه و ماوان..

موسا (سلاوی خوی لیت) له نئو کۆشکی فیرعه وندا بۆی ده رکه وت که نه و کوری فیرعه ون نییه، به لکو نه و ئیسرا ئیلییه و له و گه له یه که فیرعه ون هه موو کوره تازه له دایک بووه کانی سه رپرپون!..

پروویه پروویه و هی سته م

پروژیک هاته نیو شاروه.. کات نیوه پرو بوو.. شار چۆل بوو.. خه لکیکی وای تیدا نه بوو..
 موسا (سلاوی خوی لیبیت) پیاویکی قییتی بینی به قامچی له پیاویکی بهنی ئیسرائیلی ده دات..
 پیاوه بهنی ئیسرائیلیه که هاواری ده کرد و داوای هاوکاری له موسا (سلاوی خوی لیبیت) کرد.. حه زه ته
 موسا (سلاوی خوی لیبیت) به بینینی نه و دیمه نه زۆر توپه بوو.. رویشته پیشه وه و مستیکی توندی له
 کابرای قییتی دا.. کابرای قییتی پار مرد نه ک نه مسال!..
 جگه له پیاوه بهنی ئیسرائیلیه که نه بی کهس نه یده زانی حه زه ته موسا (سلاوی خوی لیبیت) نه و پیاوه ی
 کوشتوه.. حه زه ته موسا (سلاوی خوی لیبیت) ش به په له له وی دوور که و ته وه..
 بۆ پروژی دوایی دیسان حه زه ته موسا (سلاوی خوی لیبیت) هه مان پیاوه که ی دوینی بینی وه که له گه ل
 پیاویکی تری قییتدا به شه ر هاتوه.. حه زه ته موسا (سلاوی خوی لیبیت) به پیاوه بهنی ئیسرائیلیه که ی وت:
 به راستی تو پیاویکی شه ره نگیز و ناژاوه چیت!.. وادیاره تو فیری و هه موو پروژیک شه ر ده که ی، نابی و ابیت!..
 حه زه ته موسا (سلاوی خوی لیبیت) ویستی خوی له کابرای قییتی توپه بکات و له نه وی تری دوور
 به خاته وه، به لام کابرای بهنی ئیسرائیلی وای گومان برد که حه زه ته موسا (سلاوی خوی لیبیت) ده یه وی
 نه ویش بکوژی، بۆیه هاواری کرد و وتی: ﴿يَا مُوسَى أَتُرِيدُ أَنْ تَمْلِكُنِي كَمَا قَتَلْتَ نَفْسًا بِالْأَمْسِ إِنَّ
 تُرِيدُ إِلَّا أَنْ تَكُونَ جَبَّارًا فِي الْأَرْضِ وَمَا تُرِيدُ أَنْ تَكُونَ مِنَ الْمُضْلِحِينَ﴾ القصص: ۱۹ واته: نه ی
 موسا (سلاوی خوی لیبیت) ده ته ویئت منیش بکوژیت وه که نه و که سه ی دوینی کوشتت، دیاره تو هه ر
 ده ته ویئت بیته زۆردار له زه ویدا، ناته ویئت به چیه ریزی نه و که سانه وه که چاکه کارن.
 دوا ی نه وه ی خه لک گوینان له قسه ی نه و پیاوه بوو، ئیتر ناشکرا بوو که کی دوینی پیاوه قییتی به کی کوشتوه..
 کتوپر شو فاره کان پریشتن و فیره و نیان ناگادار کرده وه..

پیلانگیزی

فیره ون له گه ل کار به ده سته کانی کۆ بوویه وه و پیتی و تن: موسا (سلاوی خوی لیبیت) بوو که دوینی
 پیاوه که ی ئیمه ی کوشتوه!.. ده بی تۆ له ی لی بکه ی نه وه و بیکوژین!..
 له نیو کۆشکی فیره ون دا پیاویکی باوه ردار و پاک هه بوو.. له وی خزمه تکار بوو.. ناگای له
 قسه کانی فیره ون بوو.. به هه له داوان خوی گه یانده حه زه ته موسا (سلاوی خوی لیبیت) و پیتی
 گوت: ﴿يَا مُوسَى إِنَّ الْمَلَأَ يَأْتَمِرُونَ بِكَ لِيَقْتُلُوكَ فَاخْرُجْ إِنِّي لَكَ مِنَ النَّاصِحِينَ﴾ القصص: ۲۰ واته:
 نه ی موسا (سلاوی خوی لیبیت) (فریای خۆت بکه وه) به راستی داروده سته ی فیره ون دانیشتون و
 نه خشه ده کیشن تا بتکوژن، تا زووه ده رچۆ و ئیره به جی بهیله، بیگومان من له دلسۆزانم بۆ تو.
 ئیتر حه زه ته موسا (سلاوی خوی لیبیت) به ترس و بیمه وه له شار ده رچوو، هه ر سه یری ته ملا و
 نه ولای خوی ده کرد، له بهر خۆیه وه ده یوت: ﴿رَبِّ نَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ﴾ القصص: ۲۱ واته:
 په روه ردگارا له ده ست قه ومی سته مکار پرزگارم بکه.

حه زره تی موسا (سلاوی خوی لیبیت) ریگای سارا و دهشتی گرت بهر و بهرهو مه دینه هلات.. سی
 رژی ره بق ری کرد.. نه ونده ری کردبوو قاچه کان ناوسان.. خواردنیشی بریتی بوو له
 گز و گیای نهو دهشت و سارایه..

خاکی مه دینه

حه زره تی موسا (سلاوی خوی لیبیت) گه یشته خاکی مه دینه.. له ژیر سایه ی داریکدا پشوری دا..
 داره که نزدیک شیو و دۆل و کانسی و ناویک بوو.. ته ماشا ده کا چند شوانیک پانه مه ره کانیا به
 مه بهستی ناودان به رهو کانیه که داوه ته بهر.. خوی گه وره باسی ثم دیمه نه ده کات و ده فهرمووی:
 ﴿وَلَمَّا وَرَدَ مَاءَ مَدْيَنَ وَجَدَ عَلَيْهِ أُمَّةٌ مِنَ النَّاسِ يَسْقُونَ وَوَجَدَ مِنْ دُونِهِمْ امْرَأَتَيْنِ تَذُودَانِ قَالَ مَا
 خَطْبُكُمَا قَالَتَا لَا تَسْقِي حَتَّى يُصْلِيَ الرِّعَاءُ وَأَبُونَا شَيْخٌ كَبِيرٌ﴾ القصص: ۲۳ واته: کاتیک گه یشته
 ناوه که ی مه دینه، خه لکیکی بینی مالاته کانیا ناوده دا، له ولاشه وه دوو نافرته بینی به خویان و
 مه ره کانیا نه وه دووره به ریز وه ستا بوون، بویه لیان چووه پیشه وه و پرسی: نه وه ئیوه بۆچی لی ره
 وه ستاون؟ کی شه تان چیه و دووره به ریزن؟ نافرته کان وتیان: ئیمه ناتوانین مالاته که مان ناویده بین،
 هه تا شوانه کان نه رۆن و چۆلی نه کهن، باوکیشمان پیره میردیکی به سالاجووه.

حه زره تی موسا (سلاوی خوی لیبیت) دۆلچه که ی له شوانه کان وه رگرت و فری دایه ئیو بیره که و ناوی
 هه لگۆزی و پانه مه ری دوو کچه که ی ناودا.. شوانه کان هه موویان سهیری هیژ و بازووی حه زره تی
 موسا (سلاوی خوی لیبیت) یان ده کرد و پیی سه رسام بوون..

دوو کچه که ش دلیان بهو یارمه تیه ی حه زره تی موسا (سلاوی خوی لیبیت) خۆش بوو..

نهو پیره پیاوه، که باوکی نهو دوو کچه بوو، پیغه مبه ر (شوعه یب (سلاوی خوی لیبیت)) بوو.. دواي نهو ی
 کچه کان گه رابوونه وه بۆ ماله وه و چیرۆکه که یان بۆ باوکیان گیزابوویه وه، حه زره تی شوعه یب یه کیکیا
 نارد به دواي حه زره تی موسا (سلاوی خوی لیبیت) دا.. کچه که زۆر به شه رمه وه هات بۆ لای حه زره تی
 موسا (سلاوی خوی لیبیت) و پیی گوت: ﴿إِنَّ أَبِي يَدْعُوكَ لِيَجْزِيَكَ أَجْرَ مَا سَقَيْتَ لَنَا﴾ القصص: ۲۵ واته: به راستی
 باوکم بانگت ده کات و ده یه و پادا شتی نهو ته بداته وه که مالاته که ت بۆ ئیمه ناودا..

حه زره تی موسا (سلاوی خوی لیبیت) رۆشت بۆ مالی حه زره تی شوعه یب (سلاوی خوی
 لیبیت) و چیرۆکی خۆی بۆ حه زره تی شوعه یب (سلاوی خوی لیبیت) گیزایه وه.. حه زره تی
 شوعه یب (سلاوی خوی لیبیت) فهرمووی: ﴿لَا تَخَفْ نَجَوْتَ مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ﴾
 القصص: ۲۵ واته: مه ترسه تو ئیتر رزگارت بووه له ده ست نهو سه مکارانه.

دواي یه کیک له کچه کان به باوکی وت: ﴿يَا أَبَتِ اسْتَأْجِرْهُ إِنَّ خَيْرَ مَنِ
 اسْتَأْجَرْتَ الْقَوِيُّ الْأَمِينُ﴾ القصص: ۲۶ واته: بابه بۆ به کریی ناگریت،
 چونکه به راستی چا کترین که سینک که تو بیگریت به کری، نهو پیاوه
 به هیژ و نه مین و ده سپاک و ده روون پاکه یه.

هزره‌تی شوعه‌یب (سلاوی خوی لیبیت) پیشنیازی کچه‌ک‌ی پی جوان بوو، بویه به هزره‌تی موسا (سلاوی خوی لیبیت) ی فەرموو: ﴿إِنِّي أُرِيدُ أَنْ أُنْكَحَكَ إِخْدَى ابْنَتِي هَاتِنِ عَلَى أَنْ تَأْجُرَنِي كَمَا نِي حِجَجَ فَإِنْ أَتَمَمْتَ عَشْرًا فَمِنْ عِنْدِكَ وَمَا أُرِيدُ أَنْ أَشُقَّ عَلَيْكَ سَتَجِدُنِي إِِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّالِحِينَ﴾
 الفصص: ۲۷ واتە: من پیم چاکه بته‌کم به کوری خۆم، به زاوی خۆم، به کیک له‌م دوو کچه‌ت لی ماره بکه‌م، به‌مه‌رجی ئەو‌ی هه‌شت سأل لای من کار بکه‌یت، خۆ ته‌گەر ده‌سالیشت برده‌سه‌ر ئەوه‌ چاکه‌ی خۆته، منیش نامه‌وێت بیزارت بکه‌م و زۆرت بۆ بهیتم، ئەگەر خوا بیه‌وێت ده‌مبیینت له‌ چاکان ده‌بم.
 هزره‌تی موسا (سلاوی خوی لیبیت) به‌و پیشنیازه‌ پازی بوو، بویه فەرموو: ﴿ذَلِكَ بَنِي وَ بَيْنَكَ أَيَّمَا الْأَجْلِينَ قَضَيْتَ فَلَا عُدْوَانَ عَلَيَّ وَاللَّهُ عَلَى مَا نَقُولُ وَكِيلٌ﴾
 الفصص: ۲۸ واتە: ئەم په‌مانه‌ له‌ نیوان من و تۆدایه‌، من پیتی پازیم، به‌لام هه‌رکام له‌و ماوانه‌م بۆ ته‌واوکرا با سته‌مم لی نه‌کریت و نازادبم، خوی گه‌وره‌ش شایه‌ت و ئاگایه‌ به‌وه‌ی که ده‌یلتین و پیریاری له‌سه‌ر ده‌ده‌ین.
 ئیتر هزره‌تی موسا (سلاوی خوی لیبیت) (سه‌فورا) ی کچی هزره‌تی شوعه‌یبی ماره‌کرد و بوو به‌ شوانی هزره‌تی شوعه‌یب (سلاوی خوی لیبیت)... دوا‌ی ئەوه‌ی ماوه‌ی دیار بکرا و ته‌واو بوو هزره‌تی موسا (سلاوی خوی لیبیت) پیریاری گه‌رانه‌وه‌ی بۆ میسر دا..

بانگی ئاسمانی

هزره‌تی موسا (سلاوی خوی لیبیت) به‌ خۆی و مال و مندالیه‌وه‌ به‌ره‌و میسر گه‌رپایه‌وه‌.. له‌ ریگادا له‌ ده‌شتی (سینا) ئیواره‌یان به‌سه‌ر هات.. دونیا تاریک بوو.. هزره‌تی موسا (سلاوی خوی لیبیت) ریگای لی تیکچوو.. له‌ نا‌کاو هزره‌تی موسا (سلاوی خوی لیبیت) له‌ لای کیوی (تور) وه‌و تیشکیکی بینی.. بویه به‌ ژنه‌ک‌ی وت: ﴿امْكُوثَا إِنِّي أَنشُتُ نَارًا لَعَلِّي آتِيكُمْ مِنْهَا بِخَبَرٍ أَوْ جَذْوَةٍ مِنَ النَّارِ لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ﴾
 الفصص: ۲۹ واتە: ئیوه‌ لێره‌ بن، من به‌راستی تروسکایی ئاگریک ده‌بینم به‌لکو به‌چم هه‌والیکتان بۆ بهیتمه‌وه‌، یان چلۆسکیک ئاگرتان بۆ بهیتم تا خۆتان پێ گه‌رم بکه‌نه‌وه‌.
 هزره‌تی موسا (سلاوی خوی لیبیت) به‌ره‌و ئاگره‌که‌ پو‌یشت.. داریکی بینی ئاگری گرتبوو.. له‌ پڕ گو‌یی له‌ ده‌نگیک بوو بانگی ئەوی ده‌کرد و ده‌یفه‌رموو: ﴿إِنِّي أَنَا رَبُّكَ فَاخْلَعْ نَعْلَيْكَ إِنَّكَ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى﴾
 و أَنَا اخْزُتْكَ فَاسْتَمِعْ لِمَا يُوحَى طه: ۱۲-۱۳ واتە: دلنیا به‌ من به‌ره‌ردگاری تۆم، که‌واته‌ پیلاوه‌ کانت دا بکه‌نه‌، چونکه‌ بیگومان تۆ له‌ دۆلی پیرۆزی (طوا) دایت... منیش هه‌لم بزار دوو‌یت (بۆ رابه‌رایه‌تی و پیغه‌مبه‌رایه‌تی) جا گو‌ی بگه‌ره‌ بۆ ئەو شتانه‌ی له‌ ریگه‌ی وه‌حی و نیگاوه‌ پیت راده‌گه‌یه‌نریت.

هزره‌تی موسا (سلاوی خوی لیبیت) ترسی لی نیش.. دیسان ده‌نگه‌که‌ هاته‌وه‌ و فەرموو: ﴿يَا مُوسَى إِنِّي أَنَا اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾
 الفصص: ۳۰ واتە: ئە‌ی موسا (سلاوی خوی لیبیت)! به‌راستی من زاتی (الله)م، به‌ره‌ردگاری هه‌موو جیهان..

پاشان فەرموو: ﴿وَأَنْ أَلْقِ عَصَاكَ﴾
 الفصص: ۳۱ واتە: گۆچانه‌ که‌ت فری بده‌..

حه زره تی موسا (سلاوی خوی لیتیت) گۆچانه که ی فریئدا... «فَتَرَاهُ يُخْرِجُ كُنْهَاجًا وَلَّى مُدْبِرًا وَلَمْ يُعَقِّبْ» القصص ۳۱ واته: جا کاتیک فری دابینی، وه کو توله مار به خیرایی ده جوولا، موسا (سلاوی خوی لیتیت) هه لات و پشتی تیکرد و ناوری نه دایه وه.

ديسان دهنکه که هاته وه و فرمووی: «يَا مُوسَى أَقْبِلْ وَلَا تَخَفْ إِنَّكَ مِنَ الْآمِنِينَ» القصص ۳۱ واته: نه ی موسا (سلاوی خوی لیتیت) مه ترسه، چونکه به راستی پیغه مبه ران له لای من ناترسن و بیمیان نیه. دهنکه که نه وهیشی فرموو: «اسْأَلْكَ يَدُكَ فِي خَبْرِكَ تَخْرُجُ بَيْضَاءَ مِنْ غَيْرِ شُوءٍ وَاضْمُمْ إِلَيْكَ جَنَاحَكَ مِنَ الرَّهْبِ فَذَلِكَ بُرْهَانَانِ مِنْ رَبِّكَ إِلَى فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ إِنَّهُمْ كَانُوا فَاسِقِينَ» القصص ۳۲ واته: تینجا ده ستست بخهره بن باخه لته وه، به شیویه کی سپی (وه کو بلور، ده ستست خوی ده بوئیت) بیگهرد و بی په له و بی عهیب، ههروه ها بازووه کانت بهیته ره وهیه ک و له سهر سینه و دلئی دابینی، ترس و بیمت نامیئت، نه م دوو (معجزه) یه دوو بالگهن له لایهن پهروه دگارت وه بو سهر فیرعه ون و داروده ستهی، به راستی نه وانه قه ومیکی یاخی و ناله بار و تاوانبار بوون.

دوایی دهنکه که پنی فرموو: «ادْفَعْ إِلَى فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَى» طه ۲۴ واته: ده بجو یو لای فیرعه ون، چونکه بیگومان یاخییه و له سنور دهر جووه.

به وجوره خوی گه و ره حه زره تی موسا (سلاوی خوی لیتیت) ی هه لبارد و کردی به پیغه مبه ری خوی، ده بوو بر و یو لای فیرعه ون و بانگی بکات بو یه کتاپه ره ستی و وازهیتان له ستم و ناله باری..

حه زره تی موسا (سلاوی خوی لیتیت) داوای له خوی گه و ره کرد و فرمووی: «وَاحْطَلْ لِي قَرِيرًا مِنْ أَهْلِي • هَارُونَ أَخِي • اشْدُدْ بِهِ أَزْرِي • وَأَشْرِكْهُ فِي أَمْرِي • كَيْ تَسْحَبَ كَثِيرًا • وَتَذْكُرَكَ كَثِيرًا • إِنَّكَ كُنْتَ بِنَا بَصِيرًا» طه: ۲۹-۳۵ واته: له کهس و کاریشم هاوکار و یارمه تیده ریکم بو پر یاریده... (حه زه که م) هاروونی برام بیئت... خواجه پشتی پی به هیژ بکه... بیکه هاو بهش و یاریده دهرم، له گه یاندنی (په یامه که تدا)... تا ته سیبحات و ستایشی تو زور بکه یین... زور یادی تو ش بکه یین و ناوی تو به رین... چونکه به راستی تو هه میسه بینای به حالی نیتم، به هه لئس و که وتی نیتم، به هه موو شتیکی نیتم.

خوی گه و ره نزا و پارانه وه کانی حه زره تی موسا (سلاوی خوی لیتیت) ی گیرا کرد و فرمووی: «قَالَ قَدْ أُوتِيتَ سُؤْلَكَ يَا مُوسَى» طه: ۳۶ واته: نه ی موسا هه موو داخواییه کانت به جی و په سه ندن و هه موویانت پیدران.

دوایی فرمووی: «سَسُدُّ عَصْدَكَ بِأَخِيكَ وَنَجْعَلُ لَكُمَا سُلْطَانًا فَلَا يَصِلُونَ إِلَيْكُمَا بِآيَاتِنَا أَنْتُمْ وَمَنِ اتَّبَعَكُمُ الْغَالِبُونَ» القصص ۳۵ واته: نیتم پشت و بازووی تو به هیژ ده که یین به هو ی برا که ته وه و ده سه لاتیکتان پی ده به خشین

که نه توانن بیته سهرتان، جا به هو ی موعجیزه کانمانه وه هه ردو و کتان و هه موو شوئیکه و تروانتان سه رکه و ترو و زالن.

له نښو کوشکی فیرعه وندا

خوای گه وره فیرماني به چه زره تی موسا (سلاوی خوی لیبیت) کرد و فیرمووی: «اذهب إلی فرعون إنه طغی»
فَقُولَا لَهُ قَوْلًا لَّيْسَ لَعْلَهُ يَبْدُ كَرُّ أَوْ يَحْشَى طه ۴۳-۴۴ واته: هر دو وکتان بچس بؤ لای فیرعه ون، چونکه
به راستی نهو له سنوور دهر چووه و له مهرزی به ندایه تی ترازوه.. هر دو وکتان به نهر می و جوانی گفتوگوئی
له گه لدا بکه ن، بؤ نه وهی یاداوهری وهر بگریت، یان ترسی (سزای نښمه) له دهر وونیدا جن بگریت.

چه زره تی موسا و چه زره تی هارون (سلاوی خویان لیبیت) پڼکه وه رویشتن بؤ کوشکی فیرعه ون..
فیرعه ون له سهر ته ختی پاشایه تی دانیشتبوو.. چه زره تی موسا (سلاوی خوی لیبیت) به شینوازی پیغه مه ران
سلاوی له فیرعه ون کرد..

فیرعه ون وتی: ئی موسا (سلاوی خوی لیبیت) له کو تایدیدا هاتیه وه؟!

چه زره تی موسا (سلاوی خوی لیبیت) فیرمووی: به لئی! به راستی هه والی زورم پڼیه بؤت.

فیرعه ون وتی: مه به ست چیه؟..

چه زره تی موسا (سلاوی خوی لیبیت) فیرمووی: خوای گه وره منی کردوه به پیغه مه ر و نردوومی بؤ لای تؤ!..
فیرعه ون وتی: خوا؟! «وَمَا زُبُّ الْعَالَمِينَ» الشعراء ۲۳ واته: بؤ په روه ردگاری هه موو دنیا کییه؟!..
چه زره تی موسا (سلاوی خوی لیبیت) فیرمووی: خوای په روه ردگاری هه موو دویا.. «زُبُّ السَّمَاوَاتِ
وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنْ كُنْتُمْ مُوقِنِينَ» الشعراء ۲۴ واته: نهو په روه ردگاره، به دیه پڼه ری هه موو
ناسمانه کان و رهویه و ههر چیش وا له نیوانیاندایه، نه گهر نښه پروا ده که ن و دلښا ده بی.

فیرعه ون وه ک گالته کردنښک به قسه کانی چه زره تی موسا (سلاوی خوی لیبیت) و پاوه پنه کردن پی،
سه بیرنکی پیاوani دهر و به ری خوی کرد!..

چه زره تی موسا (سلاوی خوی لیبیت) فیرمووی: «زُبُّكُمْ وَ زُبُّ آبَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ» الشعراء ۲۶ واته:
په روه ردگاری من په روه ردگاری نښه و په روه ردگاری باب و باپیرانی دیرینشانه.

فیرعه ون به پیاوه کانی دهر و به ری خوی وت: «إِنْ رُسُلُكُمُ الَّذِي أَرْسَلَ إِلَيْكُمُ لَمَخُونُ» الشعراء ۲۷
واته: به راستی نهو پیغه مه رهی بؤ نښه په وانه کراوه شښته!!

دواتر فیرعه ون به چه زره تی موسا (سلاوی خوی لیبیت) وت: «أَلَمْ تُزَيِّكْ فِينَا وَلِيدًا وَلَسْتُ فِينَا مِنْ
عَمْرِكَ سِنِينَ» وَ قَعْنْتُ فَعْنَتَكَ الْبَنِي فَعَلْتُ وَأَنْتَ مِنَ الْكَافِرِينَ» الشعراء ۱۸-۱۹ واته: (نهمه پاداشتی
پیاوه تییه؟) ثابا نښمه به مندالی به خپومان نه کردیت؟ چه نده ها سالی ته مه نت له ناوماندا
نه برده سهر؟... نه وه شت کرد که کردت (مه به ست کورشتی قیبه ته که یه) دیاره که تؤ له پیزی نهو
که سانه دایت که ناشکورن و پاداشتی پیاوه تی نازان!.

چه زره تی موسا (سلاوی خوی لیبیت) فیرمووی: من نهمه زانی نهو پیاوه به و مسته ی م دهر می.. تؤش
ماویه کی زور مندالانی به نی ئیسرا ئیل سهر پری!.. پیاوان و ژانیشیان ت کردوه به کزیله ی خوت!
نښستا خوای گه وره منی هه لپاردوه و کردوومی به پیغه مه رهی خوی.. «فَأَرْسَلْ مَعَنَا نَبِيَّ إِسْرَائِيلَ وَ
لَا تَعَذِّبْهُمْ» طه ۴۷ واته: نه وه کانی ئیسرا ئیل نازاد بکه، با له گه لماندا بن، سزا و نازاریان مه ده.

فیرعهون وتی: تۆ پیاویکی درۆزنی!.. من خوای هه ره گه ورهه!..

هه زه ته موسا (سلاوی حوی یست) فهر مووی. نه ی نه گهر به لگه بو پیغه سه ره ته خوم بیسه وه چی؟

فیرعهون به فشه و گالته و له خۆبایی بوونیکه وه وتی: تاده ی ما برام به لگه ت چیه؟

هه زه ته موسا سلاوی حوی یست، گوچانه که ی فریاده سه ره رهوی، گوچانه که ی بوو به ماریکی ره به لاه!

دۆرانی جادووگهره كان

فیرعهون به ناو خه لکدا دهنگۆی نهوهی بلاو کردهوه که موسا (سلای خوی لیبی) بووه به جادووگهر! بویه له ههموو لایه کهوه په نای بۆ جادووگهره به ناوبانگه كان برد بۆ نهوهی یارمهتی بدن و حهزهرتی موسا (سلای خوی لیبی) بیهزینن!..

فیرعهون وتی: **أَجِئْنَا لِنُخْرِجَنَّا مِنْ أَرْضِ سِحْرِكَ يَا مُوسَى • فَلَمَّا تَبَيَّنَتْ سِحْرُ مِثْلِهِ فَيَحْضُلُ نَيْمًا وَ تَبَيَّنَتْ مُؤْعَدٌ لَا تُحِبُّهُ نَحْنُ وَلَا أَنْتَ مَكَانٌ شَرٌّ طه: ۵۷-۵۸** واته: نهی موسا (سلای خوی لیبی) هاتووی بۆ لامان، تا بههوی جادووگهریه که تهوه له سهر زهوی خۆمان به دهکر دنمان بدهیت و تاوهرمان بکهیت؟! که واته سویند بیت ئیمهش جادوویه کت بۆ دههینین وه ک نهوهی خۆت، جا شوین و کاتیک بۆ ئیمه و بۆ خۆت دابئی، نه ئیمه سهرپیچی ئی بکهین نه تۆش، تاله یه ک شوین و کاتدا دهسته کار بیهن له شوینیکی ریکوپینکدا. حهزهرتی موسا (سلای خوی لیبی) فهرمووی: **• قَالَ مُؤْعَدُكُمْ يَوْمَ الرِّبَةِ وَأَنْ يُخْشِرَ النَّاسَ صَحی: طه: ۵۹** واته: کاتی دیاریکراومان رۆژی رازاندنهوه بیت، له کاتی چیشتهنگاودا خه لکی کۆبکر ئتهوه (بۆ نهوهی خه لکی میسر ههموویان ناماده بین و خۆیان به چاوی خۆیان دیمه نه کان بیهن).

فیرعهون ههموو جادووگهره به ناوبانگه کانی له میسری کۆ کردهوه، جادووگهره کان وتیان: **• أَإِنْ لَنَا لآخر ان كُنَّا نَحْنُ الْعَالِيْنَ • الشعراء: ۴۱** واته: نه گهر ئیمه سهرکهوتین و بردهمانهوه، ئایا پاداشتمان دهبی؟!.. فیرعهون پئی وتن: **• نَعَمْ وَإِنَّكُمْ إِذْ لَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ • الشعراء: ۴۲** واته: به لئی بیگومان ئیه لهو کاته دا له نزیکانی من دهبن.

سهره پای نهوه فیرعهون به لینی نهوهیشی پیدان که پر به ماله کانیان زیر و زیو و پارهیان پئی بیهخشیت.. رۆژی دیاریکراو هاته پیشهوه..

جادووگهره کان ههموو هاته نیر گۆره پانه گهوره کهی شارهوه.. دوابی **• فَالْقَوْمَ جَالَهُمْ وَ عَصِيَّتُهُمْ وَقَالُوا بَعْرَةٌ بَعْرُونَ يَا لَسْخُ الْعَالَمِينَ • الشعراء: ۴۴** واته: ههرچی پت و گوریس و دار و گۆچانیان هیهه فریاندان و وتیان: به یارمهتی و دهسهلاتی فیرعهون، بیگومان ههر ئیمه سهرده کهوین و ههر ئیمه دهیهینهوه.

حهزهرتی موسا (سلای خوی لیبی) ش گۆچانه کهی به دهستهوه بوو، هاته نیر گۆره پانه کهوه.. جادووگهره کان وتیان: **• يَا مُوسَى إِمَّا أَنْ تُلْقِيَ وَإِمَّا أَنْ نَكُونَ أَوَّلَ مَنْ أَلْقَى طه: ۶۵** واته: نهی موسا: یان تۆ دهسته کاربه و (دار عهسای خۆت) فری بده، یان ئیمه سهره تا دهست پئی ده کهین و فری دههین؟..

حهزهرتی موسا (سلای خوی لیبی) فهرمووی: **• تَلَّ الْقَوْمَ فَإِذَا جَالَهُمْ وَ عَصِيَّتُهُمْ يُحْضِلُ إِلَيْهِ مِنْ سِحْرِهِمْ أَنَّهَا تَسْعَى طه: ۶۶** واته: نهخیر! ئیه له پێشدا دهست پئی بکهن.. جا ههر دهستیان پیکرد پت و گوریس و دار و چنیه کانیان، وادههیرایه بهرچاو (دهنگوت) بیگومان وه ک مار بهخیرایی دهپۆن.

خوای گهوره نیگای بۆ حهزهرتی موسا (سلای خوی لیبی) نارد و پئی فهرموو: **• فَلَمَّا لَا تَخَفْ أَنْتَ أَنْتَ الْأَعْلَى • وَأَلْقَى مَا فِي يَمِينِكَ تَتَقَفْ مَا صَنَعُوا إِنَّمَا صَنَعُوا كَيْدٌ سَاجِرٌ وَلَا يُفْلِحُ السَّاجِرُ حَيْثُ أَتَى طه: ۶۸-۶۹** واته: (ئیمهش نیگامان بۆ کرد) وتمان: مهترسه و دلنایه چونکه بهراستی ههر تۆ بهرز و سهرکهتوویت... نهوهش له دهستی راستدایه (واته گۆچانه کهت) فری بده، ههرچی نهوان

کردوویانه دهیماشیتته وه و قووتی دهدات. چونکه بیگومان نه وه ی کردوویانه تنها فیئل و تله که ی جادوگره، جادوگره ریش بۆ ههر کوی بیچیت و ههرچی نکات سه رکه نوو بابیت.

حزرتی موسا (سلاوی خوی لیت) گۆچانه کهی فریادیه سهر زهوی.. گۆچانه که بوو به ماریکی گهوره..
هممو دار و گوریس و چپوه کانی نهوانی ماشییهوه و قوتی دان.. حادوو گهره کان هممویان زانیان که
ثم کارهی حزرتی موسا (سلاوی خوی لیت) جادوو نییه و دووره له چاوبهست و خهله تاندن.. بویه
هممویان پروایان به حزرتی موسا (سلاوی خوی لیت) هینا و سهجدهیان بو خوی گهوره برد و هاتنه
پیزی باوه پدارانهوه.. همموان به دهنگی بهرز گوئیان: **هَ اَمَنَ رَبِّ هَارُونَ وَ مُوسَى** طه: ۷۰ واته: ئیمه
برومان هینا به خوی هارون و موسا (سلاوی خویان لیت).

دلی فیرعهون پر بوو له رق وکینه.. چونکه دږپانی جادووگه ره کان و پاشان پړواهیټنایان، واته پرووخان و دږپانی فیرعهونیک که خوځی به خوا دهزانی.. بویه فیرعهون خوځی پی نه گیرا و قیراندی و دهستیگرد به گف و ههره شه کردن و وتی: «أَمْسَهُ لَهُ قَتَلَ أَنْ آدَرَ لَكُمْ إِنَّهُ لَكَبِيرُكُمْ أَلَيْدِي عِلْمُكُمْ السَّحَرُ فَلَا قَطْعَ أَيْدِيكُمْ وَأَرْحُكُمْ مِنْ حِلَافٍ وَلَا صَلَاحَكُمْ فِي حُدُوعِ الشَّحْرِ وَ لَتَعْلَمَنَّ أَيُّ أَسَدٍ عَذَابٌ وَأَنْقَى» طه: ۷۱ واته: نایا ټیوه ههر ټاوا باوه پرتان پی هیټا پیښ شه وی مؤله تان بدهم و رازی بم؟ به راستی دیاره موسا(سلاوی خوی بیت) گه وره و ماموستاتانه و ههر شه فیری جادووگه ری کردوون، شهرت بیت دهست و قاچتان به پیچپه وانه و به بقرتیتیم و هله تانواسم به قه دی دارخورمادا، شه وسا چاک دهزانن که کاممان (من، یان خوی موسا(سلاوی خوی بیت)) سزمان توندوتیږ و به رده واهه!.

جادو و گهره كان له ناخى دلوه پروايان به خواى مه زن هيتابوو.. بويه هه پره شه و گور شهى فيرعه ون
 هيچيانى نمرساند و پاشگه ز نه بوونه وه و وتيان: ﴿لَنْ نُؤْتِكَ عَلَى مَا جِئْنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالَّذِي فَطَرَنَا
 فَاقْضِ مَا أَنْتَ قَاضٍ إِنَّمَا تَقْضِي هَذِهِ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ۖ إِنَّا آمَنَّا بِرَبِّنَا لِنَغْفِرَ لَنَا خَطَايَانَا وَمَا أَكْرَهْتَنَا عَلَيْهِ
 مِنَ السَّحَرِ وَاللَّهُ خَيْرٌ وَأَبْقَى﴾ طه: ۷۲-۷۳ واته: هه رگيز تازه باوى تو نادهين به سهر شم به لگه و
 نيشانانه دا كه بزمان هاتوه، سويند بهو كه سهى كه دروستى كردووين، چيت له دهست ديت نه نجامى
 بده و دريغى مه كه، به راستى تو هه ده توانيت ژيانى شم دنيايه مان لى زهوت بكهيت... شيمه شير
 به راستى باوه زمان هيتابه به پروهردگار مان، تا له گونا هه كانمان خوش ببيت و لهو جادو و گهره ريهش
 كه به زور بيت كردين، هه ميشه خواى گه و ره له هه موو كهس چاكره و له هه موو كهس پايه دارتر و
 بهرده و امتره.

بهو جو ره جادو و گهره كان له جادو و گهرى پشيمان بوونه وه و پروايان به خواى تاك و ته نيا و
 پيغه مبه ريتى جه زره تى موسا و جه زره تى هارون (سلاوى خويان لبيت) هيتا و له بهرچاوى خه لگى
 ميسريش رايانگه ياند و وتيان: نه وهى موسا (سلاوى خوى لبيت) دهيكات جادوو نييه، به لكو موسا (سلاوى
 خوى لبيت) پيغه مبه ره و كاره كهيشى مو عجزه و بهرچوه..

بيرو باوه

خاتوو ناسيهى ژنى فيرعه ون، پرواي به جه زره تى موسا (سلاوى خوى لبيت) هيتا.. فيرعه ون پي
 زانى.. فيرعه ون دهستى كر ده سزادانى خاتوو ناسيه.. نه وهنده سزا و نازارى دا تا خاتوو ناسيه له ژير
 سزاي فيرعه ون دا گيانه پاكه كهى ده رچوو و بهرهلوى پروهردگار گهرايه وه..
 پيش نه وهى دنيا به جيپه لى له خوا پارايه وه و فهرمووى: ﴿رَبِّ اَيْنِ لِي عِنْدَكَ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ وَ نَجِّنِي
 مِنْ فِرْعَوْنَ وَ عَمَلِهِ وَ نَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ﴾ التحريم: ۱۱ واته: بهر وهردگار له لاي خوئ له
 به هه شندا مالايكم بو دروست بكه و له دهست فيرعه ون و كارو كرده وهى رزگارم بكه و له دهست شم
 قه و مه سته مكارهش دهريازم بكه.

ههر له ناو خزم و كه سوكرارى فيرعه ون دا پياويك به ناوى (جه زقىل) پرواي به جه زره تى موسا (سلاوى
 خوى لبيت) هيتابوو، به لام له فيرعه ون و داروده ستهى فيرعه ونى شار دبوويه وه.. له نيو كو شكدا به
 هه موو جو رى داكو كى له جه زره تى موسا (سلاوى خوى لبيت) ده كرد..

فيرعه ون له سزادانى بهنى ئيسراييل بهرده و ام بوو.. رور له دواى رور سزاكانى قورستر و زياتر
 ده كرد.. جه زره تى موسا (سلاوى خوى لبيت) ش بهرده و ام ناموزگارى بهنى ئيسراييلى ده كرد و
 ده يه فهرموو: ﴿اسْتَعِثُوا بِاللَّهِ وَ اصْبِرُوا إِنَّ الْأَرْضَ لِلَّهِ يُورِثُهَا مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَ الْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ﴾
 الاعراف: ۱۲۸ واته: داواى كو مه كى و پشتيوانى له خوا بكه و دان به خوتاندا بگرن و نارامگر بن،
 به راستى زهوى مولكى خوايه و ده سپيريت به ههركهس كه به وئيت له بهنده كانى، سهر نه نجاميش هه
 بو پاريزكارانه.

پروژی پرگار برون

فیرعون له تیر تاپوډای خه لکدا به بئ پیچ و په نا ډایگه یاند و وتی: **﴿أَنَا رَبُّكُمْ الْأَعْلَى﴾** النازعات: ۲۴ واته: من په روه رد گاری هره بهرز و بلندی تیره م..

دوای نهوه پریاری کومه لکوز کړدنی بهنی تیسرا نیلی دهر کړد..

بویه چه زره تی موسا (سلاوی خوی لیت) به گه له که ی ډاگه یاند و فهرمووی: شهو به نه نینه وه تیره به جید لیلین و دهر وین!..

له نیوه ی شهوا هم موو بهنی تیسرا نیلیه کان به ناراسته ی خوره لات وهری که وتن به ره و سارای سینا.. چه زره تی موسا (سلاوی خوی لیت) خوی بوو په پرتیشاندو و پتیشان کهوت..

شوفاره کان فیرعونیان ناگادار کړدوه و وتیان: تیسرا نیلیه کان هم موویان هه لاتن!..

فیرعون فهرمانی دهر کړد بؤ نهوه ی سوپایه کی گه وره و بهیژ دهر بچی و لهو دهشت و دهر دا بهنی تیسرا نیلیه کان کومه لکوز پکه ن..

چه زره تی موسا (سلاوی خوی لیت) و گه له که ی گه پشته که ناری دهر یای سوور.. ته پوتوزی سوپا که ی فیرعونیش که له دوو ره ده هاتن دهر کهوت.. ترس و بیم بالی به سر بهنی تیسرا نیلیه کاند اکتشا..

نا له و کاته دا خوی گه وره نیگا و سرووشی بؤ چه زره تی موسا (سلاوی خوی لیت) نارد و فهرمووی: **﴿أَنْضَرِبْ بِعَصَاكَ الْبَحْرَ﴾** الشعراء: ۶۳ واته: به گوچانه که مت بماله به دهر یا که دا..

چه زره تی موسا (سلاوی خوی لیت) رویشه پیشه وه و له که نار بهر دیکي گه وره دا که بنه که ی پریو له ناو، ډاوه ستا.. خوی داچه مانده وه و گوچانه که ی مالی به دهر یا که دا..

شتی کی زور سر سور هین په ویدا.. **﴿فَانفَلَقَ فَكَانَ كُلُّ فِرْقٍ كَالطَّوْدِ الْعَظِيمِ﴾** الشعراء: ۶۳ واته: (هر که نه و کاره ی کړد) دهر یا شهق بوو و هر ریگه و شه قامی کی دهره درا به شه پولی گه وره ی ناو، که وه ک کیوی گه وره و مه زن و ابوو.

به لی خوی گه وره ده سه لاتن خوی پیشانی هم مووان دا.. خه لکه که ترس و بیمیان په ویه وه و ده ستیان کړد به په رینه وه بؤ نه و بهری دهر یا که..

کوتایی

فیرعهون و سوپاکه‌ی گه‌یشتنه که ناری دهریا که... خوْیان به چاوی خوْیان شه و موعجیزه گه‌وره‌یان بینیی.. به‌لام باوه‌ریان به گه‌وره‌یی و ده‌سه‌لاتداریی خوای گه‌وره و پراستگژیی حه‌زرتی موسا (سلاوی خوای لیبیت) نه‌هینا.. به‌لکو هینده‌ی تر رق و کینه‌ی له دلدا کز بوویه‌وه.. به‌شه‌للاق له نه‌سپه‌که‌ی دا و به‌ره و پیشه‌وه لیبخوری.. سوپاکه‌یشی هم‌موویان به دوا‌ی شهوا لییانخوری..

حه‌زرتی موسا (سلاوی خوای لیبیت) و گه‌له‌که‌ی گه‌یشتنه شه‌وبه‌ری دهریا که.. له‌وکاته‌دا فیرعهون و سوپاکه‌ی گه‌یشتبونه ناوه‌پراستی دهریا که.. نا له‌وکاته‌دا موعجیزه‌یه‌کی تر پرویدا.. دهریا که یه‌کی گرته‌وه.. فیرعهون و سوپاکه‌ی فیرعهون هر هر موویان بوون به ژیر ناوی دهریا که‌وه.. هم‌موویان خنکان و تیاچوون و به سزای خوای گه‌وره گه‌یشتن.. کاتی فیرعهون خه‌ریک بوو ده‌خنکا له ترسا به په‌له وتی: «أَمِنْتُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا الَّذِي آمَنْتُ بِهِ بُنَا إِسْرَائِيلَ وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ» یونس: ۹۰ واته: وا ئیتر باوه‌رم هینا به‌وه‌ی که هیچ خواجه ک نییه جگه له‌و خواجه‌ی که نه‌وه‌ی ئیسرائیل باوه‌ریان پیته‌ناوه و من ئیتر له موسلمان و ملکه‌چانم.

به‌لام فیرعهون گوئی له ده‌نگیک بوو وه‌لامی دایه‌وه‌وتی: «الآنَ وَقَدْ عَصَيْتَ قَبْلُ وَكُنْتَ مِنَ الْمُفْسِدِينَ» قَالَتْ يُومُ تَنْجِيكَ بِتَدْنِكَ لَتَكُونَ لِمَنْ خَلَقَكَ آيَةً وَإِنَّ كَثِيرًا مِنَ النَّاسِ عَنْ آيَاتِنَا لَغَافِلُونَ» یونس: ۹۱-۹۲ واته: نایا ئیستا، (باوه‌ر ده‌هینت!) له‌کاتی‌کدا به‌پراستی پیشتر یاخی بوویت و له‌پیزی شه‌وانه‌دا بوویت که تو‌وی خراپه‌یان ده‌چاند؟!.. شه‌مرؤ ئیتر لاشه‌ی تو‌ پرزگار ده‌که‌ین تا بیته موعجیزه و په‌ند و ناموزگاری بو شه‌وانه‌ی دوا‌ی تو‌ دین (دیاره خوای گه‌وره پراستویه‌تی له‌وه‌ی که ماسی بیخوات، شه‌پولی دهریا گه‌یاندیه که‌نار، تا شه‌وانه‌ی که به‌خوایان ده‌زانی به چاوی خوْیان بینین که فیرعهون ناده‌میزادیکه وه‌ک شه‌و خه‌لکه و بیته په‌ند، بو هم‌موو پادشا و زورداره‌کانی سه‌ر زه‌وی که شه‌وه سه‌رته‌نجامی مسوگه‌ری هم‌موویانه)، به‌لام به‌پراستی زوربه‌ی خه‌لکی له‌ثایه‌ت و موعجیزه‌کانی ئیمه غافل و بی‌تاگان.

حه‌زرتی موسا (سلاوی خوای لیبیت) پیش گه‌له‌که‌ی که‌وت و هم‌مووانی به‌ره سارای سینا برد.. خوا شه‌وانی له ده‌ست ستمی فیرعهون و سوپاکه‌ی فیرعهون پرزگار کرد و ژیانیکی نوییان ده‌ست پیکرد.

چىرۋكى يىغە مېھران

6

قورئانى پىرۋز، لەو كىتئەي كە خىۋى گەورە ئاردوۋىيەتى بۇ
يىغە مېھرى ئىسلام (سلى اللە علەھ وسلم)، گىنگىرىن و راستىرىن سەرچاۋەي
ژيان و بەسەرھائى يىغە مېھرانە.. چۈنكە قورئان لە لايەن خىۋى گەورە
و مېھرىبانەۋە دابەزىۋە بۇ سەر يىغە مېھرى ئىسلام (سلى اللە علەھ وسلم)..
بۇيە دەپ ئىمەش قورئان بخوئىنەۋە و لىي پامىنىن و سوود لەو
چىرۋكانە ۋەرىگىرىن، بۇ ئەۋەي ئىلھامى لى ۋەرىگىرىن و پىنگى
پىرىنگدارى پىن بىدۋىنەۋە..

لەو پىنگىيەي كە بەرەۋ ئاشتى و ئەۋىن و خۇشەۋىستىمان دەپات..
بەرەۋ لەو بىرۋاۋەرمەن دەپات كە ھەموو يىغە مېھرانى بۇ نىرداۋە..
لەم كۈمەلە چىرۋكە لە قورئانى پىرۋز و تەفسىرە بەنئوبانگە كالى
قورئان ۋەرىگىراۋن.. بۇ ئەۋەي گىنگى بە بىرۋاۋەرى مىندالانمان بەدەين..

ئاۋمىدى رېنۋىن

07701932749 - 07501269689

hakem1423@yahoo.com

renwen2009@yahoo.com

سلىمانى - بازىرى لاۋبارىك - نەۋمى يەكەم
بەرامبەر كاسۇمۇل - دوكانى زمارە ۱۶

9 789922 626659